

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทั่วโลกยอมรับว่าเป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติต่างๆ ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญยิ่งประกอบกับความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้ภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในยุคนี้มากขึ้น เพราะจะทำให้เราสามารถติดต่อกับชนชาติต่าง ๆ ได้ไม่ว่าจะเป็น การติดต่อส่วนตัว การเจรจาทางการทูต ทางการเมืองการค้าขาย และการท่องเที่ยว ซึ่งทำรายได้เข้าสู่ประเทศอย่างมหาศาลเพิ่มมากขึ้นทุก ๆ ปี ในชีวิตประจำวันของคนไทยเรา จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับโอกาส การงานและสังคม ถึงแม้ว่าคนไทยจะไม่ได้พูดภาษาอังกฤษโดยตรงแต่ก็ยังเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษโดยทางอ้อม เนื่องจากเรารับคำภาษาอังกฤษเข้ามาปะปนในภาษาไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งเราจะพบคำภาษาอังกฤษปะปนอยู่ในเพลง ภาพยนตร์ สิ่งของ เครื่องใช้ สินค้าต่าง ๆ เป็นต้น คำเหล่านี้เมื่อนำมาใช้ในประเทศไทยผู้ฟังก็เข้าใจได้เป็นอย่างดี (บัญชา อึ้งสกุล. 2545 : 53)

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษามีใช้เป็นเพียงเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ต้องการและเพื่อการประกอบอาชีพเท่านั้น ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การเจรจาต่อรองเพื่อการแข่งขันและความร่วมมือ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ การรู้ภาษาต่างประเทศ ยังช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้คน เพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็น เพื่อที่จะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและ

นอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะของการเรียนภาษา จึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะการอ่านและ กิจกรรมและการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner-Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ทั้งด้านภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ในการศึกษาต่อรวมทั้งการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ (คณะวิทยากรชมรมกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2544 : 1-2)

การจัดการศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศไทยให้ความสำคัญทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน แต่สภาพที่เป็นจริงนักเรียนไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร จะเห็นได้ว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่นักเรียนต้องใช้มากที่สุด ทักษะการอ่านจะช่วยส่งเสริมความรู้ความคิดของคนเราให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการส่งเสริมยุทธวิธีการอ่าน ได้แก่ การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท การจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ การคาดคะเนและการตีความหมายโดยนัย การพัฒนาคำศัพท์เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าในด้านการอ่าน เพื่อพัฒนาความรู้พื้นฐานในด้านการอ่านของผู้เรียนให้ก้าวหน้าต่อไป (วรรณ ภูพิชญ์พงษ์. 2545 : 2)

หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้เสริมสร้างพื้นฐานของความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเกิดความมั่นใจในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศโดยยังคงความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 2) โดยเฉพาะการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพราะเป็นภาษาสากลที่นักเรียนจะต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ครูผู้สอนควรมีเทคนิควิธีการที่จะนำมาซึ่งการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการปฏิรูปการศึกษาด้วย

จากประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ช่วงชั้นที่ 3) มีความรู้ความสามารถในด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อยมาก อีกทั้งนักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าเป็นวิชาที่ยากและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชานี้ ทำให้ประสบกับปัญหาในการเรียนการสอนตลอดมา จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการสร้างบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นขึ้น โดยมีความมุ่งหวังที่จะพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยสาระที่นำมาใช้ในการสร้างบทเรียน

ดังกล่าวนี้เป็นสาระที่มีอยู่ในท้องถิ่น เป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะศึกษามากขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยต้องการทราบว่าบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นนั้นสามารถพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหรือไม่ ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นและเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้บริบทท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนใช้และหลังการใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่น
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้บทเรียนการอ่านที่เน้นบริบทท้องถิ่นกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแบบปกติ

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางสำหรับครูภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในการคัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือหรือสื่อในรูปแบบต่าง ๆ และปรับปรุงให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในการที่จะปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบการสอน โดยใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่มีบริบทท้องถิ่น เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนเกาะแก้วพิทยาสรรค์ ปีการศึกษา 2545 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสงขลา จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวน 120 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเกาะแก้วพิทยาสรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสงขลา จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ใช้เวลา 15 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเวลา 30 คาบ โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนกลุ่มทดลอง ในรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 8 (อ 014)

4. เนื้อหา

บทเรียนการอ่านที่เน้นบริบทท้องถิ่น คือ บทเรียนที่สร้างขึ้นโดยเน้นภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านโบราณสถานและโบราณวัตถุ ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมและการแปรรูปผลิตภัณฑ์แปรรูปพืชผลการเกษตร แหล่งท่องเที่ยวและวัฒนธรรมที่ปรากฏในจังหวัดสงขลา จำนวน 15 บทเรียน เพื่อใช้ในการทดลอง โดยคัดเลือกเนื้อหาจากเอกสารสิ่งพิมพ์ แผ่นพับ สารานุกรม และอินเทอร์เน็ตที่มีความสอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

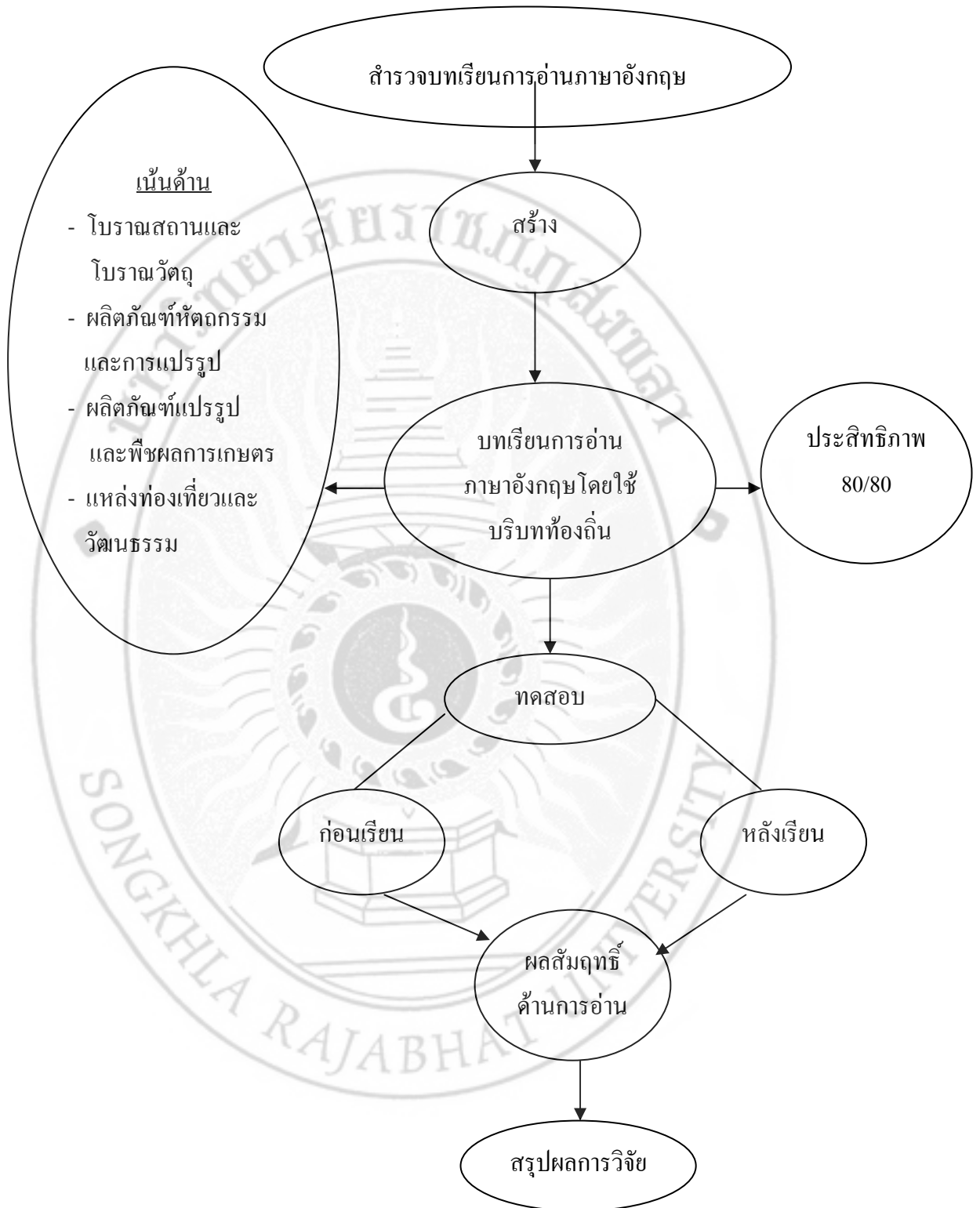
- 5.1 บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่น
- 5.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

6. ตัวแปรที่ศึกษา

- 6.1 ตัวแปรอิสระ คือ บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่น
- 6.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “การสร้างบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้



ภาพประกอบที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้บริบทท้องถิ่นมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้บริบทท้องถิ่น
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแบบปกติ
3. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้บริบทท้องถิ่น สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแบบปกติ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทเรียนภาษาอังกฤษที่มีบริบทท้องถิ่น หมายถึง บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยเน้นภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านโบราณสถานและโบราณวัตถุ ผลิตภัณฑ์หัตถกรรม และการแปรรูป ผลิตภัณฑ์แปรรูปพืชผลการเกษตร แหล่งท่องเที่ยวและวัฒนธรรมที่ปรากฏในจังหวัดสงขลา จำนวน 15 บทเรียน เพื่อใช้ในการทดลองโดยคัดเลือกเนื้อหาจากเอกสารสิ่งตีพิมพ์ แผ่นพับ สารานุกรมและอินเทอร์เน็ต ที่มีความสอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 2 ฉบับ แต่ละฉบับมีข้อสอบ จำนวน 40 ข้อ เพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง
3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนเกาะแก้วพิทยาสรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
4. บริบทท้องถิ่น หมายถึง สภาพแวดล้อมในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นในท้องถิ่นจังหวัดสงขลา
5. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ วัดจากความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the Meaning from Context) การหาหัวเรื่อง ใจความหลัก และรายละเอียดของเรื่อง (Finding the Topic Sentence, Main Idea and Supporting Detail) ความสามารถในการระบุคำอ้างอิง (Reference) และการตีความเรื่องที่อ่าน (Interpretation)

6. เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หมายถึง เกณฑ์ที่ผู้วิจัยใช้เป็นแบบมาตรฐานในการพิจารณาหาประสิทธิภาพของบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านกระบวนการและผลลัพธ์ตามลำดับ

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนได้ถูกต้องร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษได้ถูกต้องร้อยละ 80

แบบฝึกหัด หมายถึง แบบฝึกหัดด้านการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

